

Sygn. akt XXVI GC 385/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Kociołek
Protokolant –	Katarzyna Bobrowska

po rozpoznaniu 25 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w E.

o roszczenia z tytułu naruszenia ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda P. W. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w E. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Anna Kociołek

Sygn. akt XXVI GC 385/17

UZASADNIENIE

P. W. wniósł o nakazanie pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w E. zaprzestania czynów nieuczciwej konkurencji polegających na:

- naruszeniu tajemnicy przedsiębiorstwa (...);
- nakłanianiu klientów i kontrahentów przedsiębiorstwa (...) do rozwiązywania z nim umów w celu przysporzenia korzyści dla (...) sp. z o.o. z siedzibą w E.;
- zamieszczaniu na stronie internetowej (...) zdjęć produktów wykonanych dla klientów przez przedsiębiorstwo (...) jako produktów rzekomo wykonanych przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w E.
- zasądzenie kwoty 30 624,20 złotych tytułem naprawienia szkody wyrządzonej zawinionym działaniem pozwanej;
- zasądzenie od pozwanej kwoty 5000 złotych na rzecz Państwowego Zespołu (...) z siedzibą w K.;
- zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą w E. nie uznała powództwa, wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazała, że wątpliwe jest uznanie zdjęć maszyn, będących jedynie częścią złożonej linii produkcyjnej, za posiadające wartość gospodarczą dla przedsiębiorstwa (...). Umieszczenie jednego zdjęcia nie stanowi naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa powoda. Podkreślono, że każdy pracownik ma prawo wykorzystywania w swoim życiu zawodowym wiedzy zdobytej w kolejnych miejscach pracy. Założenie własnej spółki, która świadczy usługi podobne do usług wykonywanych przez pozwaną w poprzednich miejscach pracy to konsekwencja dalszego rozwoju ich życia zawodowego. Wskazano nadto, że przejmowanie klientów jest uczciwe, jeżeli jest wynikiem atrakcyjności własnej oferty. Znamion deliktu z art. 12 ust. 2 ustawy nie wyczerpuje zachęta, która jest zgodna z dobrym obyczajem i prawem, a także zasadami uczciwej konkurencji i swobody działalności gospodarczej. Na płaszczyźnie działań konkurencyjnych o nadużyciu prawa możemy mówić, gdy będzie ono wykonywane przez wprowadzenie w błąd klientów w celu wykorzystania cudzej renomy lub jej dyskredytacji, poprzez stosowanie sprzecznych z prawem nacisków lub zachęt.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. W. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), zajmującą się produkcją i projektowaniem maszyn wykorzystywanych w różnych gałęziach przemysłu, głównie w przemyśle spożywczym. Jest oficjalnym przedstawicielem (...) – lidera na rynku produkcji maszyn przeznaczonych m.in. dla branży spożywczej, prowadzi on autoryzowany serwis i sprzedaż urządzeń firmy (...).

P. W. współpracował z firmą (...) ((...)) sp. z o.o. od stycznia 2015 roku do lipca 2016 roku. W okresie współpracy z R. (...) wystawił na jej rzecz faktury na łączną kwotę 94 169,23 złotych tj.:

1. FS (...) z dnia 16 stycznia 2015 roku na kwotę 21 632,96 zł,
2. FS (...) z dnia 27 stycznia 2015 roku na kwotę 1 815,30 zł,
3. FS (...) z dnia 13 maja 2015 roku na kwotę 5 535,00 zł,
4. FS (...) z dnia 14 stycznia 2016 roku na kwotę 3 198,86 zł,
5. FS (...) z dnia 6 lipca 2015 roku na kwotę 13 759,07 zł,
6. FS (...) z dnia 6 lipca 2015 roku na kwotę 19 773,11 zł,
7. FS (...) z dnia 12 sierpnia 2015 roku na kwotę 2 891,72 zł,
8. FS (...) z dnia 18 sierpnia 2015 roku na kwotę 1 414,50 zł,
9. FS (...) z dnia 8 lipca 2016 roku na kwotę 17 828,33 zł,
10. (...) z dnia 29 marca 2016 roku na kwotę 3 995,84 zł,
11. FS (...) z dnia 29 marca 2016 roku na kwotę 2 324,70 zł (okoliczność niezaprzeczona).

Ponadto P. W. współpracował również ze spółką (...) (okoliczność bezsporna).

D. K. zatrudniony był w firmie (...) na stanowisku serwisanta i konstruktora maszyn na czas nieokreślony na podstawie umowy o pracę zawartej od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 30 kwietnia 2016 roku. D. M. współpracował z P. W. na zasadzie podwykonawstwa, był serwisantem, prowadząc własną działalność gospodarczą o nazwie i adresie zbieżnym z nazwą spółki (...) (okoliczności bezsporne).

W dniu 6 maja 2016 roku w Krajowym Rejestrze Sądowym (dalej: „KRS”) zarejestrowana została (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (dalej: (...) sp. z o.o.”), której przedmiotem działalności według odpisu z KRS

jest: produkcja maszyn stosowanych w przetwórstwie żywności, tytoniu i produkcji napojów, produkcja pozostałych maszyn specjalnego przeznaczenia, gdzie indziej niesklasyfikowana, naprawa i konserwacja metalowych wyrobów gotowych, naprawa i konserwacja maszyn, naprawa i konserwacja urządzeń elektrycznych, naprawa i konserwacja pozostałego sprzętu i wyposażenia, instalowanie maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia, działalność w zakresie specjalistycznego projektowania (k.8, okoliczności bezsporne).

Wspólnikami, a zarazem członkami zarządu (...) sp. z o.o. są D. K. oraz D. M. (okoliczności bezsporne).

Na stronie internetowej (...) sp. z o.o. wskazano, że spółka specjalizuje się w obsłudze naważarek wielogłowicowych firmy (...) z kompletną infrastrukturą, a także tworzeniem nowych linii produkcyjnych i modernizacją istniejących (k. 10, okoliczność bezsporna).

(...) sp. z o.o. wykorzystała na swojej stronie internetowej jedno zdjęcie wykonane przez D. M. – w przedsiębiorstwie (...). Zdjęcie wykonano w czasie, gdy D. M. współpracował z P. W. w stosunku podwykonawstwa. Zdjęcie przedstawia podajnik produkcji P. W. oraz kosz zasypowy nie wykonany przez powoda. Opis zdjęcia zawiera informację: „ Podajniki oraz kosze zasypowe są nieodzownym elementem linii produkcyjnej, bez których nie ma możliwości prawidłowego przetransportowania produktu w miejsce docelowe. W skład podajników – transporterów wchodzi: poziome, nachylone, elewacyjne, łukowe oraz wibracyjne. Wszystkie elementy są wykonywane z materiałów odpowiednio przystosowanych dla transportowanego produktu oraz środowiska pracy w jakim znajduje się dane urządzenie. Na życzenie klienta wykonujemy system automatycznego mycia transportera” (k. 52, okoliczność bezsporna).

(...) sp. z o.o. nie wykorzystała projektów maszyn ani linii produkcyjnych stworzonych przez firmę (...).

(...) sp. z o.o. obecnie współpracuje z z firmą (...) ((...)) sp. z o.o. i (...) (okoliczność bezsporna). W toku postępowania nie ustalono, jakich argumentów użyła spółka (...) celem pozyskania klientów przez (...) sp. z o.o.

Spółka (...) usunęła ze strony internetowej zaświadczenie o odbytym szkoleniu przez D. K. w spółce (...) na żądanie spółki (...) (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów powołanych w treści uzasadnienia, na podstawie zeznań stron, na podstawie art. 6 kc, art. 229 kpc i art. 230 kpc.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 3 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Czynami nieuczciwej konkurencji są m.in. 1. naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa,

2. nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umów;

3. oznaczenie usług, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia usługi.

Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje o charakterze technicznym, organizacyjnym lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą. Niewątpliwie umieszczenie rysunków technicznych wykonanych na rzecz firmy powoda i posługiwanie się nimi przez pozwaną spółkę stanowiłoby czyn nieuczciwej konkurencji. Zgodnie z art. 6 kc wykazanie powyższej okoliczności należy do powoda. Bezsporne w sprawie było, że D. K. pracując dla powoda sporządzał m.in. rysunki techniczne i projekty linii technologicznych. Z zeznań powoda wynika, że rysunki techniczne należące do niego były umieszczone na stronie internetowej i na (...) pozwanej spółki. Do akt nie złożono wydruków powyższych stron jak również nie wniesiono o dokonanie oględzin powyższych stron internetowych. Strona pozwana powyższymi twierdzeniami stanowczo zaprzeczyła. Wobec powyższego sąd nie ustalił, że powód umieścił powyższe rysunki na stronach. Brak również dowodów, że informacje o charakterze technicznym stworzone przez firmę powoda wykorzystywane są przez pozwaną spółkę w swojej działalności. Są to tylko i wyłącznie twierdzenia strony powodowej. Zeznania P. W., że technologia i pomysły

jego firmy stanowiły podstawę wykonywania zleceń przez pozwaną spółkę również nie są udowodnione. Również nieudowodnione jest, że spółka pozwana wykonuje urządzenia tak samo jak firma (...). Powód zeznał, że tak powiedział Pan B.. Jest to wiedza specjalistyczna. By wykazać powyższą okoliczność należałoby zawnioskować dowody na poparcie swoich twierdzeń. Proces cywilny jest procesem kontadyktoryjnym, każda ze stron musi udowodnić swe twierdzenia. Jeżeli twierdzeniom jednej strony strona przeciwna zaprzecza sąd nie może czynić ustaleń na podstawie twierdzeń jednej strony. Z uwagi na powyższe, w ocenie Sądu, brak dowodów, że pozwana spółka dopuściła się czynów nieuczciwej konkurencji w zakresie wykorzystywania rysunków technicznych i projektów.

Również brak dowodów w zakresie nakłaniania klientów i kontrahentów przedsiębiorstwa (...) do rozwiązywania z nim umów w celu przysporzenia korzyści dla (...) sp. z o.o. z siedzibą w E.. Są to również twierdzenia strony powodowej, którym zaprzeczyła strona pozwana. Sam fakt zaprzestania współpracy przez firmę (...) z firmą powoda nie świadczy, że doszło do czynu nieuczciwej konkurencji. Strona powodowa nie wykazała, czy łączyły ją z w/w spółkami umowy, jeśli tak – jakie. Nie przedstawiła dowodów jakich argumentów używali przedstawiciele pozwanej spółki by spółki współpracowały ze spółką (...). P. W. zeznał, że spółka (...) napisała maila do firmy (...), że powodowa firma nie posiada zdolności do prowadzenia serwisu i dlatego są zainteresowani dalszą współpracą z pozwaną spółką. Nie został przedstawiony jako dowód w sprawie powyższy e – mail, nie zawnioskowano dowodu np. z zeznań świadków. Również nie jest czynem nieuczciwej konkurencji zaprzestanie współpracy spółki (...) z powodem w momencie pojawienia się na rynku pozwanej spółki. Prawo do wyboru kontrahenta jest naturalną konsekwencją swobody umów. Nie stanowi naruszenia art. 12 ustawy oferowanie klientowi konkurenta własnych towarów lub usług. W sprawie nie wykazano, że reprezentanci pozwanej udzielali informacji, że są autoryzowanym serwisem.

Powód wskazuje, że przez umieszczenie zdjęć elementów infrastruktury urządzeń wykonanych przez firmę powoda doszło do naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa zgodnie z art. 11 ustawy. W niniejszej sprawie bezsporne było, że zdjęcie z k. 55 umieszczone jest na stronie internetowej pozwanej spółki i przedstawia m.in. podajnik wykonany przez powodową firmę, jego zewnętrzną postać. Istotne w sprawie jest, że zdjęcie powyższe zostało dołączone do akt sprawy przez pozwanego. Powód zeznając w charakterze strony wskazał, że zdjęć jest kilka, ale powyższego nie udowodnił. Do akt nie zostały złożone pozostałe zdjęcia, nie wniesiono o przeprowadzenie dowodu z oględzin strony internetowej. Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje o charakterze technicznym, organizacyjnym lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą. Strona powodowa nie udowodniła, jakie informacje techniczne lub organizacyjne ujawnione na zdjęciu posiadają wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. W ocenie sądu czynem nieuczciwej konkurencji nie jest umieszczenie na stronie internetowej zdjęcia zewnętrznej postaci produktu wykonanego przez powoda, gdyż nie wykazano, że to właśnie zewnętrzna postać produktu posiada wartość gospodarczą.

Nie można uznać, że umieszczenie zdjęcia jak na k. 55 na stronie internetowej stanowi czyn nieuczciwej konkurencji określony w art. 10 ustawy. Zgodnie z w/w przepisem czynem nieuczciwej konkurencji jest m.in. takie oznaczenie usług, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia usługi. Zgodnie z orzecznictwem dla zastosowania art. 10 koniecznym jest wykazanie wprowadzenia w błąd. Powód nie przedstawił uzasadnienia powyższego twierdzenia oraz nie wykazał, czy przeciętny, ale uważny klient może na podstawie powyższego zdjęcia być wprowadzony w błąd. Nie wystarczy więc samo stwierdzenie, że ma miejsce wprowadzenie w błąd, powyższe należy udowodnić. Strona powodowa na powyższą okoliczność nie przedstawiła dowodów. Sąd również nie jest w stanie zweryfikować powyższego, gdyż brak jest materiału porównawczego na podstawie którego mógłby dokonać oceny. Brak dowodów jak wygląda cała linia technologiczna, jak długo się ją tworzy, jakie elementy powyższej linii mają znaczenie gospodarcze. Wobec powyższego trudno ocenić, czy fragment linii technologicznej przedstawiony na zdjęciu może wprowadzić w błąd ewentualnego klienta.

Z treści umieszczonych na stronie internetowej pozwanej spółki nie wynika, że spółka jest (...) serwisem (...), nie wykazano, że taka informacja znajduje się na dynamicznym pasku. Bezsporne w sprawie było, że używane maszyny Y. może sprzedawać każdy przedsiębiorca, a więc również ten, który nie posiada autoryzacji. Fakt umieszczenia na stronie informacji o długoletnim doświadczeniu również nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji. Członkowie zarządu

pozwanej zdobyli doświadczenie pracując m.in. u powoda, a fakt wykorzystania nabytych umiejętności w dalszej pracy zawodowej nie stanowi o naruszeniu zasad nieuczciwej konkurencji.

Zgodnie z art. 18 ustawy w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać:

1. naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych;
2. zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego - jeżeli czyn nieuczciwej konkurencji był zawiniony.

Z uwagi na ustalenie, że nie doszło do naruszenia ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji brak podstaw do zasądzenia roszczeń wskazanych w wyżej wskazanym przepisie.

Na marginesie należy wskazać, że przesłankami roszczenia o naprawienie szkody, zgodnie z art. 415 kc są: wystąpienie szkody (majątkowej lub niemajątkowej), spowodowanie szkody przez zdarzenie, z którym prawo łączy obowiązek odszkodowawczy, związek przyczynowy między tym zdarzeniem a szkodą. Ciężar udowodnienia, iż wymienione przesłanki zostały spełnione spoczywa na przedsiębiorcy-powodzie dochodzącym odszkodowania. Powód starał się udowodnić utracone korzyści w związku z zaprzestaniem współpracy z firmą (...). Dla wykazania wysokości szkody złożył dokument z k. 17 akt zawierający zestawienie wystawionych faktur VAT dla w/w w okresie od 16 stycznia 2015 roku do 29 marca 2016 roku na łączną kwotę 30 624,20 złotych. Strona pozwana nie ustosunkowała się do powyższego dokumentu. Powód wskazał, że od sierpnia 2015 roku nie otrzymywał zleceń od w/w firmy. W ocenie Sądu powyższy dokument jest niewystarczający dla ustalenia wysokości szkody. Zgodnie z art. 361 § 2 kc naprawienie szkody wyrządzonej czynem nieuczciwej konkurencji obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przy ustaleniu rozmiarów szkody należy posłużyć się tzw. metodą dyferencyjną, która polega na porównaniu aktualnego stanu majątkowego poszkodowanego przedsiębiorcy z hipotetycznym stanem jego majątku, jaki by istniał, gdyby nie dokonano na jego szkodę czynu nieuczciwej konkurencji. Dowodów na tak ustaloną wysokość szkody nie przedstawiono. Nie wykazano również jak przebiegała współpraca z firmą (...), czy trwała ona wyłącznie w okresie od 16 stycznia 2015 roku do 29 marca 2016 roku, czy np. strony wiązała umowa ramowa, na czym polegały świadczone usługi. Brak dowodów w sprawie, że firma (...) nadal zlecałaby usługi firmie powoda w takim samym zakresie jak w okresie od 16 stycznia 2015 roku do 29 marca 2016 roku co spowodowałoby powstanie szkody w wysokości 30 624,20 złotych. Strona powodowa nie wyjaśniła również, w jaki sposób oszacowała szkodę. Suma faktur z dołączonego zestawienia daje kwotę 94 169,39 złotych. Wysokość odszkodowania należy udowodnić, a nie oszacować.

Odnosnie wysokości sumy pieniężnej, którą musiałby zapłacić sprawca na określony cel społeczny to przepis stanowi jedynie, że powinna ona być "odpowiednia". W ocenie Sądu należy wziąć pod uwagę rozmiar naruszenia lub zagrożenia interesu pokrzywdzonego przedsiębiorcy, klienta lub interesu publicznego. Z omawianego przepisu wynika, że należy uwzględnić również stopień zawinienia sprawcy przy określaniu wysokości tejże sumy. Z uwagi na brak ustalenia, że doszło do popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji sąd nie rozważał powyższych przesłanek. Również strona powodowa nie wskazała na jakich okolicznościach opiera się wnosząc o zasądzenie kwoty 5000 złotych na cel społeczny.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na mocy art. 3, 11 i 12 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz na podstawie art. 6 kc, art. 229 kpc i art. 230 kpc. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 kpc.

SSO Anna Kociołek

ZARZĄDZENIE

(...)

Warszawa, dnia 10 maja 2018 roku